

Jeg deltog i den anmeldte demonstration fra Gamle Torv til St. Hans Torv fredag aften. Da det blev opøst omkring midnat prøvede vi at komme til vores soveplads i Griffelfeldsgade, men der var afspærringer. På vej hjem så vi nogle som greb brosten ud uden at politi, som var i nærheden, gjorde noget. Heller ikke gjorde de noget imod folk som lavede bål. Vi sovde på loftet og blev groft vækket kl. 10.10 af sort klædede og maskerede politifolk. D.v.s. de anholdt os hverken inden demonstrationen heller på gaderne men da vi sovde fredelig! Der var ingenting de kunne bebrejde os for. Senere på politistationen mødte jeg to italienske piger som var der som turister og de blev hentet i deres hotelværelset! Vores hænder blev bundet med kabelbånd på ryggen. Politi spurgte efter papirer, men de var jo i vores bukselommer, så grib politimænd i vores lommer, det syntes jeg var ekelig. Senere skulle de lave foto med den person som har anholdt en, men vi pigerne blev alle fotograferet med kvindelige politibetjente selvom det var mænd som grib os. Da jeg havde problemer med kredsløb kunne jeg ikke rigtig gå og blev skubbet ned ad trappen.

I politistationen var vi piger i en meget kold rum uden madrasser eller dyner for en knap time. En af pigerne var bare i natkjole!

Så kom vi i en celle ca. 2 x 3,5 m² med 12 piger og 8 lagener.

Efter ca. 3 – 4 timer (en pige havde endnu sin ur) fik hver af os ½ l vand. Efter 7 timer kyllingsandwiches, men da de fleste af os var vegetarierne, kunne vi ikke spise det og fik efter endnu en time 1 skive hvid brød.

De sagde ikke til hver af os hvor længe vi skulle blive, jeg blev meddelt "selvfølgelig er du i skole på mandag!", derfor sagde jeg det også til mine forældre, da jeg fik lov til at telefonere med dem kl. 0.30 om natten. (Min veninde har ikke nået at ringe sine forældre, fordi hun vidste ikke, at hun skulle miste 0-tallet efter 0049 og ingen har fortælt hende det.)

Vi blev spurgt, om vi ville have kontakt til ambassadøren, sagde "ja", men aldrig få lejlighed at kontakte dem. (En af vores venner måtte ringe søndag nat, men da var der selvfølgelig telefonsvarer.)

Omkring kl. 1.00 var vi kun 8 piger i cellen og fik 3 madrasser. Om morgenen kastede de en tør rundstykk til hver i cellen. Til frokost fik vi rundstykker med ost og marmelade, men som aftensmad hamburger, det betyder for os vegetarierne vi fik tør hvid brød igen.

Så blev vi kørt til vestre fængsel. Jeg kom til mændafdeling, måtte ikke tage brusebåd, fik ingen sæbe eller tandbørste, men morgenmad og aftensmad var fint, men til frokost, da man fik varm mad, havde de glemt mig og jeg fik ingenting.

Næste morgen kom vi til retten, dommeren sagde vi skulle blive endnu en uge, men vi fik ikke lov til at ringe til vores pårørende, heller ikke en veninde af min, som er minderårig.

Da vi kørte til Vestre Fængsel igen kunne jeg høre at betjenterne sagde om mig: "celle 122a, men det er jo mændafdeling, nå idags er alt noget vovl." Det kunne jeg forstå, da jeg snakker dansk, men det vidste de ikke. De sagde ingenting til mig, at det er ikke rigtig, at være i mændsafdeling!

Om aftenen er der cellefællesskab og de åbner alle dører. Snart var der to mænd foran min dør (en med skaldet hoved, ørering og tætovringer) og sagde: "Vi har ikke set en pige for 3 år siden." Jeg kom i panik og ringede til vagten. Første gang i Vestre Fængsel kom en kvindelige betjent og hun lokede min dør. Hun hjalp også, at jeg kunne komme i Nørrebrotrakten, det var en enlig celle og de proppede en madras i, men det var altid bedre end at være den eneste pige i mænds fængsel.

Aline, 18 år, fra Flensborg, Tyskland